

Om udregning af rumfang V: Kærlighedskvaler i den skridende tids stilstand

Solvej Balle fotograferet af Sarah Hartvigsen Juncker/Nordisk Råd.

Bo Heimann
02.12.2023

KULTUR // BOGANMELDELSE – Solvej Balles nu prisbelønnede *Om udregning af Rumfang* (Nordisk Råds Litteraturpris 2022) fortæller i bind V nøgterne sandheder om kærligheden, mens gamle “sandheder” om menneskets natur skydes ned. Det er stadig d. 18. november for hovedpersonen Tara og de andre tidsfanger, der møder udfordringer og kæmper med at holde optimismen oppe, i Balles distinkte og sikre prosa. Bo Heimann kan næsten ikke vente på bind VI.

Om udregning af rumfang, bind V

Forfatter: Solvej Balle

Forlag: Pelagraf. 194 sider. Udkom d. 28. november 2023

Hun kigger sig i spejlet og ser rynker. Hun begynder at vælte glas med vand, fordi afstandsbedømmelsen ikke er, hvad den har været. Hun har brug for briller. Selvom

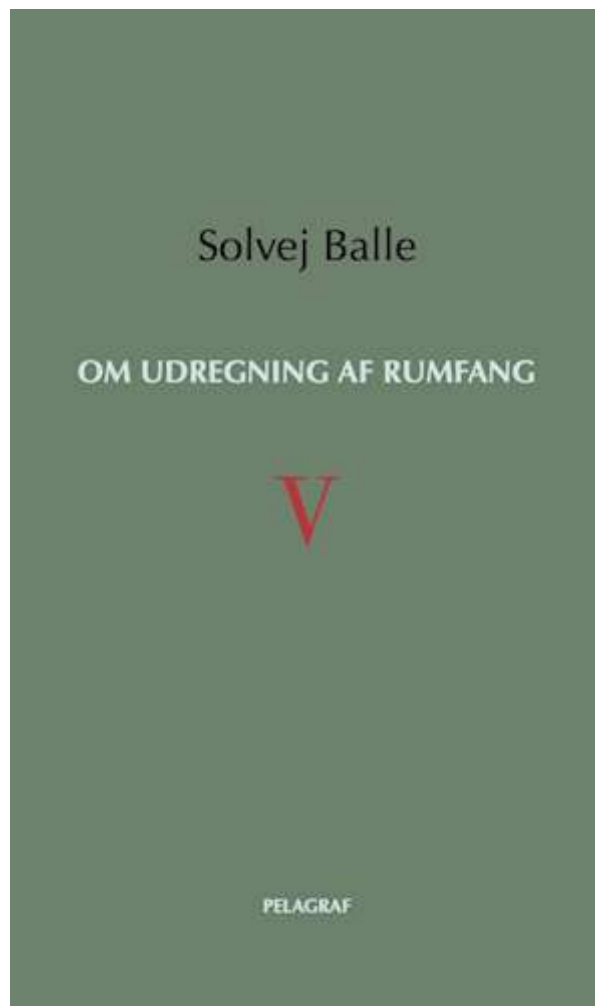
hun er fanget i den 18. november, så går tiden (hurtigere og hurtigere for hvert bind), og Tara er ikke længere, den hun var.

Det er Thomas derimod. Han venter stadig på, at det skal blive den 19. november, venter på, at hans Tara skal komme hjem til ham. Men hun findes ikke længere. Hun er ved bind V's afslutning 28 år ældre. Det er sorgfuldt. "Der er ingen sårede, ingen døde, der er bare langt, langt imellem os".

Solvej Balles nu prisbelønnede *Om udregning af Rumfang* (Nordisk Råds Litteraturpris 2022) fortæller i bind V nøgterne sandheder om kærligheden. Den er svær. Vi kan sjældent få den til at lykkes. Hvem kender ikke til oplevelsen af at blive fremmede for hinanden, selvom ingen har ønsket det? At der pludselig er langt, langt imellem to, der engang var meget, meget tætte? "Hvor lidt skal man forandre sig for at forbindelsen er brudt," spørger Tara sig selv. Og os andre.

“Hvordan gemmer vi egentlig vores viden bedst? Hvordan sikrer vi, at det rigtige både gemmes og kan findes?”

Hvor mange forandringer burde vi egentlig kunne omfavne? Tara prøver under et besøg hos Thomas at blive den gamle Tara, hun går til frisøren og skifter tøj, men nej. Noget er sket. Det er levet liv imellem dem. For mange nye mennesker og oplevelser i Taras liv. Hun er fremmed for Thomas. Hun bruger nye ord og vendinger og går igennem rummet på en anden måde, end hun gjorde engang. Sorgfuldt, ja, i den grad. Og hvordan ville vi have reageret, hvis vi havde vidst fra begyndelsen af kærlighedsforholdet, at det ville ende sådan?

Og den hurtige kærlighed ser Solvej Balle også kritisk på. For Tara møder en Carl, som hun indleder et forhold til. For ham er det første gang hver eneste gang, de mødes, så deres møder er friske og spændende. Men giver det nu egentlig mening aldrig at kunne nå dybere ind i hinanden? Nej. Der er vigtigere forpligtigelser i Taras liv sammen med dem, hun følges med i den gentagne cyklus af den 18. november.

Gejsten og tvivlen

En større gruppe tidsfanger mødes i Val Benoit i udkanten af Liège, hvor et gammelt universitetsområde står forladt og faldefærdigt. Vores universiteter forfalder ikke fysisk som sådan, men nogle vil mene, at vores universiteter efter fra-forskning-til-faktura og woke-idéer om 'safe spaces' og 'trigger warnings' er kulturelt misrøgtede, men dén analogi er vist helt op til den enkelte læser.

Gruppen, der samles fra hele Europa, går optimistisk i gang med deres frie forskning – for er det ikke en unik mulighed at kunne forske uden politiske og monetære hensyn? Jo. Og de går i gang med at sætte universitetet i stand. De ødelagte tage er dog svære, fordi de ikke kan have en stor kran kun én dag.

Vi når omkring en interessant kritik af Darwins teori om arternes oprindelse, en kølig og pragmatisk nedskydning af Marshmallow-testen og Kants kranium

Og de går i gang med deres frie forskning. Tara bliver arkivar. Hun begynder at arkivere efter vidensformer i et forsøg på at undgå hierarkier. Det gør det hele sværere. Spekulationer. Meditationer. Observationer. Ønsker. Drømme. Hvilke kategorier skal der arkiveres efter?

Det burde egentlig være ret uinteressant at følge med i Solvej Balles mange ruminationer over kategoriseringerne. Men det er det ikke. Intet er kedeligt her på den 18. november. Og ja, hvordan gemmer vi egentlig vores viden bedst? Hvordan sikrer vi, at det rigtige både gemmes og kan findes?

Solvej Balle fotografet i år under en litteraturfestival i Aarhus. Foto: Wikimedia Commons

Vi når omkring en interessant kritik af Darwins teori om arternes oprindelse, en kølig og pragmatisk nedskydning af Marshmallow-testen og Kants kranium, der findes i en forkert grav, selvom det vist viser sig alligevel ikke at være Kants kranium.

Alt sammen med kærlighedens kvaler som baggrundstæppe i Solvej Balles distinkte og sikre prosa. Senere siver optimismen noget ud af de gode mennesker i udkanten af Liège. Tara bliver i tvivl om det meste. Ham Milas? Hmm. Måske findes kærligheden? Og hvordan med Thomas?

Jeg er ked af det, Solvej. Vi venter nu med ilter fredelighed på bind VI.

Læs også Rasmus Lund Nielsens anmeldelse af storværkets første tre bind [her](#).

Se videointerviewet “Et livsværk på en enkelt dag” med Solvej Balle [her](#).

Nordisk Råd

Solvej Balle

Bo Heimann

Bo Heimann, f. 1971, har som journalist og forfatter skrevet om eksistens, samfund og kultur i 25 år. Han er uddannet journalist fra DJH i 1997. Han er medstifter af Nordic Bildung. www.boheimann.com

Modtag POV Weekend, følg os på Facebook – eller bliv medlem!

Hold dig opdateret med ugens væsentligste analyser, anmeldelser og essays i **POV Weekend** – hver fredag morgen.

Det er gratis, og du kan tilmelde dig her →

Ja tak, send mig POV Weekend

POV er et åbent og uafhængigt dansk non-profit medie.

Har du mulighed for at bidrage til vores arbejde? Bliv medlem her →

25 kr./md.

50 kr./md.

100 kr./md.

Overblik

TOPHISTORIER

SENESTE

POV International

OM POV

REDAKTION